

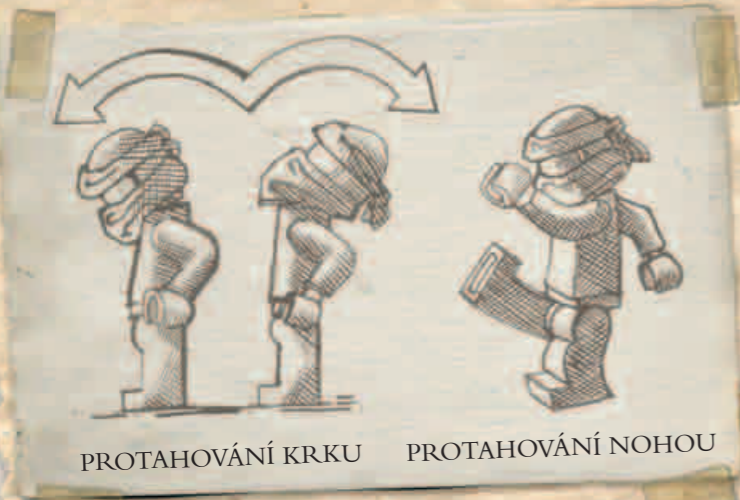
TRÉNINKOVÉ DNY

„NINDŽA SE NIKDY NEVZDÁVÁ!“

Trénink je náročný! Nemyslel jsem si, že to bude až takové. Když s lekcí končíme, jsem tak vyčerpaný, že mám problém vůbec zvednout hůlky, abych se najedl!

Před úsvitem si s Garmadonem protáhneme ruce, nohy, krky, ramena, záda, a dokonce i oči a uši. Otec říká, že protahování pomáhá uvolnit tělo a mysl a připravit je na výzvy, které přijdou.

????

Pak probíháme překážkovou dráhou, kterou nám přichystal táta. Vždycky na nás něco spadne, něco se převrhne nebo nás něco praští. Otec jen popíjí svůj čaj a vždy, když něco zkazíme, řekne „Špatně“. A pak to opakujeme.

Pak s otcem cvičíme pohyby Spinjitzu. Ať se jich naučíme, kolik chceme, pořád jich aspoň ještě tisíc zbývá. Někdy si říkám, že toho nechám, ale pak si vzpomenu, že „Nindža se nikdy nevzdává.“ (I když má občas OPRAVDU sto chutí!)

To Bájny požirač mi vzal bratra!

včera se stalo něco strašného. Když jsme cvičili, moje katana přelétla přes zeď kláštera. Garmadon mi ji chtěl přinést zpět, ale když se pro ni natahoval, uštkl ho had. Otec i já se bojíme, protože do srdce mého brášky se vkradlo velké zlo. Hádí jed proměnil tu nejčistější osobu ve zlomyslného a zlého člověka.